

When the going gets tough, the tough get going

7 april 2006

Folkert Sneep, voorzitter

Beste HGC-ers,

Nu de lente in het land heel voorzichtig doorzet is dat een aanleiding om weer bij u in de lucht te komen.

Als titel van deze column staat:

When the going gets tough, the tough get going..... En zo is het. Dames 1 heeft dat laten zien vanaf het moment dat het degradatiesyndroom moest worden overwonnen. En dat kunstje houden ze gewoon vol, door veel en goed te winnen. Het is prachtig om te zien hoe dit relatief jonge team met focus zichzelf terugknokt naar de hoofdklasse. Velen van u hebben de laatste wedstrijden gevolgd en net als ik genoten van het gebodene. Zij gaan ervoor en wij staan pal achter dit team.

Nu denkt u "ben benieuwd wat hij over Heren 1 gaat zeggen!". Ik constateer met u dat het allemaal moeizaam gaat. Dat is jammer als je weet wat voor een inspanning er gedaan wordt om goed geprepareerd de wedstrijd in te gaan. Ook in dit team hebben we een paar talentvolle, jonge spelers, die nog veel moeten leren en daar moeten zij de kans voor krijgen. De "oude rotten" hebben de taak de "jonkies" te coachen in het veld en hun ervaring over te dragen. Dat is ook een kunst. Er zijn dingen die beter kunnen. Ik denk alleen, dat we niet negatief moeten gaan doen of doemdenkers moeten worden. The tough get going. Ik heb daar wel vertrouwen in. Als bestuur willen wij Heren 1 zo faciliteren dat zij op een veilige plek de competitie kunnen afronden. Wij willen op een goede manier aan ons Eeuwfeest beginnen en we zullen er ook voor zorgen dat er in dat Eeuwfeestjaar professioneel gebouwd wordt aan Heren 1. Van u vraag ik nu, bijna onvoorwaardelijke, support voor het team. Blijf als één man achter onze jongens staan

Ik wil u niet onthouden dat Heren Veteranen A flink aan de weg timmert en zich opmaakt voor een mooie afsluiting van dit competitiejaar. Volhouden mannen, en denk aan jullie toegenomen blessuregevoeligheid! Een flink aantal seniorenteams speelt overigens behoorlijk mee in hun respectievelijke poules en er zijn meer kansen op kampioenschappen. De senioren hebben enige tijd terug een groots en zeer gezellig onderling toernooi (door elkaar gehusseld) gespeeld met veel gezelligheid eromheen. Goed voor de onderlinge band en de sfeer.

Uit bevoegde bron weet ik dat de bar goed draait. Er is veel inzet van vrijwilligers, zonder wie Riana en Marjolijn het bargebeuren niet voor elkaar zouden krijgen. Dank daarvoor. Ik constateer toch een duidelijk clubgevoel rondom bar en buffet. Ook dat is winst. Niemand is te beroerd om de handen te laten wapperen. De een tapt (na de cursus "Verantwoord Alcoholgebruik" te hebben gedaan, natuurlijk), de ander frituurt, helpt met het heuse koken, wast af, ruimt op enz. enz. Op de zaterdagen zien we vele ouders aan het werk en op de zondagen complete seniorenteams. Hulde.

De jeugd is in het algemeen goed bezig met hockeyen. Vanuit de tophockeygedachte is er met inzet van o.a. Helen Lejeune en Eric-Jan Iding (Speedy) een begin gemaakt met de HGC talentenopleiding. Daarover zult u vast nog meer horen. Betekent dit dat niet getalenteerden niet belangrijk zijn? Nee, ik zeg het maar weer eens. Het betekent dat we naast de normale ondersteuning van elftallen ervoor zorgen dat we met onze jeugd-1 teams weer op een hoger plan komen en individueel potentieel tijdig verder ontwikkelen om zo ook instroom vanuit eigen kweek naar de tophockeyteams te krijgen (Heren 1 en 2, Dames 1 en 2). De meeste jeugdelftallen doen ieder op hun niveau hun best. Er zijn helaas ook elftallen in de oudere jeugd, die het spel op zó'n manier niet serieus nemen dat zij medespelers en tegenstanders met die houding duperen. Men traint om iets te leren en beter te worden, men speelt een wedstrijd om te winnen. Je houdt je aan de algemene regels van fatsoen en aan de specifieke spelregels en clubvoorschriften. Als dat je allemaal vreemd is, of als je daar bijvoorbeeld lak aan hebt, dan dringt zich de vraag op waarom je in een elftal zit en lid van de club bent. Er hebben zich rond bepaalde jeugdteams in dit seizoen tot zeer recent zaken voorgedaan die wij als club niet meer dulden. Zeker niet als de rest van de club daar onder lijdt en de goede naam van HGC in het geding

komt. Neemt u van mij aan dat betrokken spelers, teams en hun ouders/verzorgers door ons worden aangesproken. Wij doen er alles aan om zaken recht te zetten, het voordeel van de twijfel te geven, een tweede kans te geven. Als dat niet meer kan, gaan wij over tot disciplinaire maatregelen. Daarbij hopen we dat ouders zich realiseren dat hun "oogappel" niet altijd even lief is als men geneigd is aan te nemen. En dat onze tijd om de opvoedkundige taak gedeeltelijk over te nemen beperkt is. Wie de schoen past trekke hem aan! Ik herhaal: de meeste kinderen, die bij ons spelen zijn van goede wil en genieten van het spel en wij van hen.

Komende week is er de 103de editie van het Goede Vrijdag Toernooi. Vele studenten uit heel Nederland hebben een gezellige dag op HGC, georganiseerd door trouwe HGC-senioren/studenten. Ik wil hier wel melden dat dit evenement voor studenten is en niet voor jeugdleden/scholieren. Zij worden niet toegelaten die dag. Op de HGC website kunt u precies zien waar uw aanwezigheid gewenst is om Dames en Heren 1 aan te moedigen. Op die site ook al verwijzingen naar de nieuwe cursus "Verantwoord Alcoholgebruik" op 10 april, de Jeugdkampen na de zomer (benja)mini t/m C leeftijd, waarvoor men zich nu al kan opgeven. De kampleiding: weer een groepje trouwe HGC-senioren/studenten. Allemaal voor de club.

U weet het nu dus:

When the going gets tough, the tough get going....

Plezierige paasdagen allemaal.

